

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.145/2019/7/I.

A Győri Ítéltábla a dr. Slezák József ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Szabó-Nagy Péterügyvéd által képviselt alperes ellen indított közüzemi díjtartozás megfizetése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 6.G.40.058/2014/165. számú ítélete ellen az alperes részéről 169. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 132.478,- (Egyszázharminckettőezer - négyszázhetvennyolc) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes jogelődje az **Cég 1** Energiaszolgáltató Kft. (mint kereskedő és mérlegkörfelelős) és a fogyasztó alperes 2008. július 28. napján villamos energia adásvételi szerződést kötöttek 2008. január 1.-i hatállyal. A szerződésben rögzítésre került, hogy a felek jogviszonyában alkalmazandó tarifákat a kereskedő mindenkor hatályos üzletszabályzatának VII. számú függeléke tartalmazza. Az átadott villamos energiáért a kereskedő mindenkor hatályos üzletszabályzatának VII. számú függelékében meghatározott díjtételek fizetendők, ezeket a kereskedő a piaci mozgások függvényében - a honlapján történő előzetes közzététele után - egyoldalúan jogosult módosítani. A 2008. január 1. napjával létrejött villamosenergia adásvételi szerződést 2009. június 1. napján módosították. A szerződés módosított 3.C II. pontja értelmében az átadott villamos energiáért a mindenkor hatályos díjtétel fizetendő, amelyet a kereskedő a piaci mozgások függvényében - a felhasználók előzetes tájékoztatása után - egyoldalúan jogosult módosítani. A 2009. október 16. napján kelt szerződésmódosítással a kereskedő a felek között a szerződésmódosításkor hatályban lévő szerződés 3.b pontja szerinti díjtételeiből a felhasználó számára a felhasználási helye vonatkozóan 11%-os általános kedvezményt biztosított a 2010. január 1.-t követő elszámolási időszakban.

Az **Cég 1** Energiaszolgáltató Kft. 2010. július 1. napjától 2010. december 31. napjáig hatályos villamos energia kereskedelmi üzletszabályzatának V./4.2. pontja szerint a felhasználó köteles a szerződésben megállapított díjakat a szerződés rendelkezései szerint megfizetni. A VI./5. pont értelmében a számla ellen emelt kifogás bejelentésének a számla kiegyenlítésére - ellenkező megállapodás hiányában - halasztó hatálya nincsen. A VI./6. pont értelmében ha a fogyasztásmérő berendezés hibásan mér vagy hitelesítési ideje lejárt, annak adatai számlázás alapjául nem szolgálhatnak.

Az **Cég 1** Energiaszolgáltató Kft. általános szerződési feltételeinek 4.2-es pontja alapján a felhasználó köteles a szerződésben meghatározott díjakat - számla ellenében - a szerződés rendelkezései szerint megfizetni. A felhasználó - eltérő megállapodás hiányában - köteles a számlák összegét azok kiállításától számított 12 naptári napon belül kiegyenlíteni. Az 5.2. pont szerint a

villamos energia forgalom mérése történhet a vonatkozó szabványoknak, biztonsági és mérésügyi előírásoknak megfelelő, hatóságilag hitelesített fogyasztásmérő berendezéssel, amely az elosztói engedélyes tulajdonában van. Minden mérést, leolvasást és ellenőrzést az elosztói engedélyes végez és az adatokat közvetlenül juttatja el a kereskedő részére.

Az alperesi fogyasztási helyen 2008. június 13. napján mérőcsere és modem felszerelése történt. A felszerelt fogyasztásmérő sorszáma ..., mérőállása 0 kWh volt. A mérőcsere lapon feltüntették, hogy az áramváltó értéke 100/5. 2010. augusztus 10. napján az **Cég 1 ... Áramhálózati Zrt.** ellenőrzést tartott az alperesnél és a felvett 0092065E számú egyszerűsített ténymegállapító jegyzőkönyvben megállapította, hogy a fogyasztási helyen a ... gyári számú fogyasztásmérő 100/5 áramváltóhoz van programozva, a valóságban 250/5 áramváltó van felszerelve, így a fogyasztásmérő nem a valós fogyasztást mérte. Az alperes ügyvezetője, **Név 1** az ellenőrzésen részt vett, a jegyzőkönyvet aláírta. Ezt követően az alperes ügyvezetője jelenléte mellett 2010. augusztus 18. napján a fogyasztási helyen az ellenőrök kérésére a mérő átprogramozása került 250/5 A-re. A nem megfelelő programozás megállapítását követően az áramszolgáltató az általa korábban kiállított áramszámlákat visszavonta és újabb áramszámlákat állított ki annak figyelembevételével, hogy a helyes fogyasztás a mérő által rögzített adatok 2,5-szerese. Az alperes az újonnan kiállított számlák alapján a többlet fizetési kötelezettségét vitatta, azzal szemben kifogással élt. Az **Cég 1** Ügyfélszolgálati Kft. az **Cég 1** Energiaszolgáltató Kft. nevében eljárva a 2011. október 6. napján kelt levelében az alperes részére 27.100 Ft összegű kötbér kifizetéséről rendelkezett az üzletszabályzat 6.2.e.ii. pontja alapján. Tájékoztatta egyben az alperest, hogy vele szemben 15.107.386 Ft. követelést tart nyilván, melyből 13.198.005 Ft-ra részletfizetést ajánlott fel. Az alperes 2010. december 8. napját követően a szolgáltatónak áramdíjat nem fizetett. A szolgáltató a 2011. október 14. napján kelt levelében kikapcsolási felszólítót küldött az alperes részére. A felszólítás szerint az alperesnek 15.107.386,- Ft összegű lejárt tartozása van, amelyből a kikapcsolásra okot adó hátralék 14.152.365,- Ft. 2011. november 3-án az áramszolgáltató az alperesi felhasználási helyen az áram szolgáltatást áramdíjtartozás miatt kikapcsolta, melyről jegyzőkönyvet vett fel. A 2008. június 13. napján felszerelt fogyasztásmérő berendezést a szolgáltató 2013. április 5. napján szerelte le, az ekkor felvett mérőhelyi adatlapon rögzítette, hogy a fogyasztó nem volt jelen, a mérő közterületen volt elhelyezve.

* * *

A felperes módosított keresetében 10.997.880 Ft. tőke, valamint annak a 2012. február 18. napjától a kifizetés napjáig járó a Ptk. 301/A §-a szerinti mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest villamos energia díj jogcímén. A keresetben kifejtettek szerint az alperesi felhasználási helyen 2010. augusztus 10. napján megtartott ellenőrzés során kiderült, hogy a fogyasztásmérő berendezés áramváltója technikai szorzószáma tévesen programozott. Az áramváltó áttétele a helyszínen 250/50 (az ehhez tartozó szorzószám 50), míg a számlázási rendszerben az áramváltó 100/5 (a szorzószám ehhez: 20). Így a hibás programozás időszakára az alperesnek az eredetileg számlázott áramdíj 2,5-szeresét kell megtérítenie. Kérte kötelezni az alperest az áramváltó téves programozásától függetlenül a ki nem fizetett szolgáltatási díj megfizetésére is. A keresetében először 2010. március 1.- 2011. szeptember 30. napja közötti, majd pedig a 2010. március 1.- 2011. november 1. napja közötti időszakra érvényesített díjigényt.

Az alperes *ellenkérelmében* a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a közüzemi szerződés teljesítése során mindkét felet együttműködési és tájékoztatási kötelezettség terheli. Az áramváltó téves programozása az alperesnek nem felróható. Ezért vitatta, hogy a felperesnek kereseteljesítési joga lenne az alperessel szemben. Kifogásolta, hogy a felperes nem követte a hibás mérés esetére az

üzletszabályzat VI.6. pontját. Az üzletszabályzat elsődlegesen a felek közös megegyezésével rendeli meghatározni a mért és az elfogyasztott mennyiség különbözetét és csak ennek sikertelensége esetére irányadó egyéb elszámolási mechanizmus. Az egyeztetés elmaradása miatt időelőttiségre hivatkozott, és kérte a per megszüntetését. A téves programozás alatt a szolgáltató által számlázott díjakat teljesítette, azt a szolgáltató elfogadta, így annak felülvizsgálatára utóbb már nincs lehetőség. (Ptk. 316. §) Amennyiben a szolgáltató hibásan teljesített, a törvény haladéktalan igénybejelentést és hat hónapon belül igényérvényesítést ír elő. A szolgáltató hibája kizárja az igényérvényesítést. (Ptk. 305/A. § (1) bekezdése, 307. § (1),(3) bekezdése) Hivatkozott arra, hogy a mérőberendezés nem a szabálytalan vételezési eljárásra vonatkozó előírások betartásával került leszerelésre, így az utólagos szakértői vizsgálatra alkalmatlan. A mérőberendezés akkor tekinthető hitelesnek, ha a mérőkön a felszerelési helyen valamennyi plomba és hitelesítés sértetlen. A leszereléskor szükségszerűen meg kell sérteni ezeket a plombákat és hitelesítéseket. *Beszámítási kifogást* terjesztett elő, melyben egyrészt a 2009. június 1 napjától teljesített 8.030.036 Ft. és 765.547 Ft (együtt: 8.795.583 Ft.) beszámítását kérte. Másrészt a keresettel egyező összeg beszámítását azért kérte, mert a felperes nem közölt az alperessel fogyasztási adatokat, így azt az alperes az általa gyártott termékek árába nem tudta beépíteni, ezért kár érte. Harmadrészt 58.100.000 forint beszámítását kérte elmaradt haszon jogcímén, mivel az áram- szolgáltatás kikapcsolására jogellenesen került sor, a termelés leállása számára piacvesztést eredményezett.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott *ítéletével* kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg 10.997.080 Ft. áramdíjat, valamint annak a 2012. február 18. napjától a kifizetés napjáig járó a jegybanki alapkamat 8%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Határozata indokolásában elsődlegesen megállapította, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) hatálya alá tartozó perben a megindulásakor (2012. június 29.) hatályos szabályok szerint nem tartozott a kötelező jogi képviselő (Pp. 73/A §-a (1) bekezdés b) pontja) alá. Emiatt a Pp. 146/A. § keresetváltogatást korlátozó szabálya a perben nem volt alkalmazható. Ezen túl a felperes a keresetében az áramdíjtarozást, mint érvényesített jogot nem módosította, az igényérvényesítés időszakának részbeni megváltoztatása pedig a Pp. 146. § (5) bekezdés a) pontja alapján nem keresetváltogatás. Elvetette az alperes hibás teljesítésre alapított elévülési kifogását is, rámutatva, hogy a közüzemi szerződésben pénzfizetésre a hibás teljesítési szabályok nem alkalmazhatóak. Ezért a felperes követelésére az általános, ötéves elévülési határidő (Ptk. 324. § (1) bekezdése) az irányadó. Alaptalannak ítélte az alperes a keresetösségi jog vitatására vonatkozó ellenkérelmét is, mivel a felperes jogelődje, az **Cég 1** Energiaszolgáltató Kft. a 2008. június 28. napján kelt villamos energia adásvételi szerződésben kereskedőként került feltüntetésre, amely részére a felhasználó a díjat megfizetni köteles. A fizetendő díj mértékére vonatkozó bizonyítás során a törvényszék figyelmen kívül hagyta a megismételt eljárást megelőzően beszerzett, dr. **Név 2** szakértőtől származó igazságügyi szakvéleményt annak fogyatékoságai miatt (Pp. 182. § (3) bekezdése). A hiányosságok pedig a szakértő halála miatt már nem voltak kiküszöbölhetőek. Az eljárása során kirendelt újabb műszaki szakértő, **Név 3** kiegészített szakvéleménye alapján a bíróság megállapította, hogy az alperesi fogyasztási helyen felszerelt fogyasztásmérő berendezés hiteles mérésre volt alkalmas, az eredeti OMH plombák sértetlenek voltak. A szakvélemény alapján a bíróság azt is tényként állapította meg, hogy a 2010. augusztus 6. napja 13 órától 2010. augusztus 18 13 óra 15 percig terjedő időszakban az áramváltó téves programozása folytán a felperes nem a ténylegesen fogyasztott villamos energia ellenértékét számlázta ki az alperesnek, annak 2,5-szerese irányadó. A műszaki szakértői bizonyítást követően kirendelt igazságügyi könyvszakértő 14.563.920 Ft-ban határozta meg a perben érvényesített időszakban elfogyasztott villamos energia ellenértékét. Az alperes 2010. március 1. és 2011. november 1. napja között teljesített 765.547 Ft, valamint a 2009. június 30. és 2010. december 8. napja között megfizetett 8.030.036 Ft. díj fizetését is figyelembe véve a szakértő az alperes

tartozását 10.997.080 Ft-ban állapította meg.

A törvényszék elvetette az alperes azon érvelését is, hogy a felperes az együttműködési és tájékoztatási kötelezettsége (Ptk. 4. § (4) bekezdése, 277. § (4) bekezdése) elmulasztása miatt ne érvényesíthetné a villamos energia ellenszolgáltatása iránti követelését. A felperes a keresetét ugyanis nem kártérítés címén terjesztette elő, így nem volt jelentősége annak, hogy kinek a magatartása következtében került sor a mérőberendezés téves programozására. Vizsgálta a bíróság a villamosenergiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (Vet.) 47/A §-a (1) bekezdése alapján az alperes téves kikapcsolásra alapított beszámítási kifogását. Megállapította, hogy a perben lefolytatott szakértői bizonyítás szerint a kikapcsolásakor az alperes tartozása fennállt, a kikapcsolási értesítőt az alperes ügyvezetője átvette. Ezért jogszerűen került sor az áramszolgáltatás megszüntetésére. Elvetette a bíróság az amiatti ellenkövetelést is, hogy a felperes késedelmes és téves számlázása miatt az alperes az áram díját a termékei árába nem tudta beépíteni. Megállapította, hogy a szolgáltató a számláit szerződésszerűen korrigálta.

Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és a per a Pp. 157. § a) pontja, 130. § (1) bekezdése f) pontja alapján történő megszüntetése - , másodlagosan annak megváltoztatása (1.) és a kereset teljes elutasítása, (2.) a marasztalási összeg 1.500.075 forintra, (3.), illetve 5.463.747 Ft-ra leszállítása - míg harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése iránt az alperes terjesztett elő *fellebbezést*. Perorvoslati kérelmében elsődlegesen arra a lényeges eljárási szabálysértésre hivatkozott, hogy a 2019. május 16 napján megtartott tárgyalásra az elsőfokú bíróság nem idézte meg szabályszerűen. A 164. szám alatti idéző végzést ugyanis csak a tárgyalás napját követően, 2019. május 21. napján kézbesítették a jogi képviselője részére. További lényeges eljárási hibaként említette, hogy a másodfokú bíróság a korábbi hatályon kívül helyező végzésében a perbeli időszakot a 2010. augusztus 10. napjáig terjedő időszakban rögzítette. Megítélése szerint ezt később megváltoztatni már nem lehet, így a 2010. március 1.- 2011. november 1.napja közötti időszak perlését el kell utasítani. Sérelmezte, hogy a viszontkeresete érdemi vizsgálata elmaradt. Kiemelte, hogy az eljárásban is kérte a hiteles mérő bemutatását, azonban a fogyasztási helyen egyik szakértő sem talált hiteles mérőberendezést, melynek része a mérőóra és az áramváltó is. A hitelesítés hiánya miatt a mérő adatai nem elfogadhatóak és legfeljebb a szabálytalan vételezés alkalmazható 2-3 hónapos időtartamra, melynek jogkövetkezménye a kötbér fizetése. Változatlan kifogásolta, hogy az üzletszabályzat V/ 6. pontja szerint a hibás mérés miatt a felperes nem tett kísérletet a felek közös megegyezésére. A műszaki szakértő egyértelműen kimunkálta, hogy legfeljebb 3.650.918 Ft. értékű lehet az elfogyasztott, de nem mért mennyiség. **Név 3** a szakvéleményét a felperes által átadott mérőóra vizsgálatát követően készítette, ám azon plombák nem voltak és az áramváltó sem állt rendelkezésre. Kiemelten hivatkozott **Név 4** tanú vallomására, amelyből egyértelmű, hogy a téves programozására a mérőóra áthelyezését követően kerülhetett sor. A tanú vallomása szerint a programozás és a téves programozás közötti időszak 2-3 hónap volt. Ez a felperes tényállításait önmagában megdönti. Utalt **Név 3** szakértő azon véleményére is, hogy a hibás mérés időszaka 2008. június. 13-tól 2009. január 14. napjáig lehetett, a le nem számlázott összeg pedig 1.500.075 Ft. Ez utóbbi összeget a szakértő az életvitelszerű tényleges fogyasztás modellezésével állapította meg, különválasztva a csúcs és a csúcson kívüli energia időszakát. Ehhez képest a felperes követelése irreális, a lehetetlen szolgáltatás az alperes által nem volt elfogyasztható.

A számla megküldésének hiánya a felperes felelősségi körébe esik Hivatkozott arra is, hogy a Ptk. 283. § (1) bekezdése alapján a jogosultnak a körülmények által lehetővé tett legrövidebb időn belül meg kell győződnie arról, hogy a teljesítés megfelelő-e. A hibás mérés esetén a felperes szerződésszegő magatartást követett el, a Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján a saját felróható magatartására előnyök szerzése érdekében nem hivatkozhat. A felperes a 2011. július 28. napján kelt levelében vizsgálta felül az elszámolást 2009. június 1 napjára visszaható hatállyal, emiatt a kereset önmagában elutasítandó. Mivel nem az alperesnek felróható a hibás mérés, a felperes rossz alperest

perelt. Állította: a 2010. október 18.-i, 2011. július 26.-i és július 28.-i számlázás nem volt jogszerű, sérti a számviteli és "egyéb adótörvényeket, különösen az áfa szabályait." A felperes nem közölte az elfogyasztott áram mennyiségi adatait, erre számlát nem küldött. A számla kiállításának elmaradása jogosulti késedelem, amely az alperes késedelmét kizárja. Ezért a felperes késedelmi kamatot nem követelhet. A késedelembe esés hiánya miatt a felperes jogsértően kapcsolta ki az áramszolgáltatást és lehetetlenítette el az alperes működését. Mivel a felperes a számláit legalább 8 hónapos késedelemmel állította ki, ezért az alperes az áramdíj árát a termékei árába nem tudta beépíteni. A Ptk. 307. § (3) bekezdése alapján a kikapcsolása óta eltelt 7 évre 58.100.000 Ft. elmaradt haszon megállapítását kérte, míg a számlák megküldésének 8 hónapos késedelme igazolt idejére 5.533.333 Ft-ot. Ez utóbbi elfogadása esetén a marasztalási összeg 5.463.747 Ft-ra szállítandó le.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet annak 10.-19. oldalán részletesen reagált az alperes felvetéseire.

* * *

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helyes jogkövetkeztetésre jutva kötelezte az alperest a hátralékos áramdíj és késedelmi kamatai megfizetésére. Ezért a fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla a törvényszék ítélete indokaival egyetértett, azokat részletesen megismételni nem kívánja, így azokra csak utal. (Pp. 254. § (3) bekezdése)

Az ítélet tábla az alperes az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránti fellebbezésére kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság a 2019. május 16. napjára - az elsőfokú ítélet kihirdetése (Pp. 218. § (1) bekezdése) érdekében - kitűzött tárgyalásra az alperes megidézésekor nem sértette meg az elsőfokú eljárás lényeges szabályait. A 2019. május 2. napján megtartott tárgyalás jegyzőkönyvébe (163. szám) foglalt idéző végzés szerint a bíróság a határozat kihirdetését elhalasztotta, a határozat kihirdetésének időpontjáról 2019. május 16. napjának délelőtti 11 óráját tűzte. Az elektronikus kapcsolattartás alá eső perben - a bíróságra visszaérkezett elektronikus tértivevény (Pp. 394/H. § (7) bekezdése) szerint - az alperes jogi képviselője ezt az idéző végzést a határozathirdetés napját megelőzően, 2019. május 14. napján megnyitotta, a végzést tehát átvette. A fellebbezésben hivatkozott, 2019. május 9. napján kelt 164. számú végzésével a bíróság a határozathirdetésre idéző végzést csupán annyiban változtatta meg, hogy a határozathirdetés időpontját 2019. május 16. napjának délelőtti 11 órája helyett, délután 13 órára halasztotta. A bíróságra visszaérkezett újabb elektronikus tértivevény szerint ezt a 164. szám alatti halasztó végzést az alperes jogi képviselője valóban csak 2019. május 21. napján (a határozathirdetés napját követően) töltötte le, ennek azonban a határozathirdetést kitűző végzés szabályszerűsége szempontjából nem volt jelentősége. Az alperes ugyanis nem állította, hogy a határozathirdetés napján az eredeti, délelőtti 11 óraidőpontban megjelent volna, a határozat kihirdetésének pedig a felek vagy azok valamelyikének távolmaradása nem akadályozta. Ha az alperes jelen kívánt volna lenni az eredeti, délelőtti 11 órai időpontra kitűzött határozathirdetésen, azt meglehetősen volna a két órával későbbre, 13 órára halasztott tárgyaláson is, függetlenül attól, hogy letöltötte-e a 164. számú halasztó végzést. Másképpen: a halasztó végzése átvételének elmaradása nem járhatott azzal a jogsértéssel, hogy az alperes lekési, elmulasztja a határozathirdetésre kitűzött tárgyalást.

Nem eljárási szabálysértés, hanem a viszontkereset végzéssel, érdemi vizsgálat nélküli elutasítása folytán (a 2018. szeptember 20. napján kelt 130 / I. szám alatti végzés) maradt el az alperes viszontkeresete érdemi vizsgálata. (Pp. 147. § (1) bekezdése)

Helyesen fejtette ki a törvényszék azt is, hogy a felperes a keresetében az áramdíj követelést mint érvényesített jogot (Pp. 121. § (1) bekezdése c) pontja) nem változtatta meg, az igényérvényesítés időszaka részbeni megváltoztatása pedig a Pp. 146. § (5) bekezdése a) pontja alapján nem keresetváltoztatás. Ezért a fellebbezésben írtakkal szemben nem lényeges eljárási hiba, hogy az elsőfokú bíróság vizsgálta az utóbb 2010. március 1.- 2011. november 1. napja közötti időszakra érvényesített áramdíj követelést.

Az alperes a fellebbezésében nem fejtette ki, hogy a Pp. 157. §-a a) pontja, 130. § (1) bekezdés f) pontja szerint mely tények alapján kéri a per megszüntetését. Az első fokú eljárásban erre nézve előadottak, az üzletszabályzat VI. 6. pontja szerinti közös megegyezés megkísérlésére vonatkozó kötelezettség elmulasztása nem érinti a felperes áramdíj követelése esedékességét, így ezért időelőttinek nem tekinthető a kereset.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérő fellebbezésében az alperes iratellenesen állította, hogy a fogyasztási helyen egyik szakértő sem talált hiteles mérőberendezést. **Név 3** igazságügyi szakértő szakvéleményében (53. szám) ugyanis leszögezi (4. oldal), hogy a konkrét esetben nem hibás mérésről van szó, ugyanis az alperesi fogyasztást hiteles mérőberendezés mérte. A fellebbezés azon megállapítása is iratellenes, hogy a szakértő által vizsgált mérőberendezésen plombák nem voltak, mert a szakvélemény a 9 / 3 kérdésre adott válaszában (4. oldal) arra is kitér, hogy a perbeli (... gyártási számú) mérőórán a hitelesítő pecsétek (plombák) sértetlenek voltak. A szakértő a plombákat a 9/1. szám alatti kérdésre adott válaszában külön is elemzi.

A törvényszék által kirendelt **Név 3** igazságügyi műszaki szakértőnek a kirendelés szerint nem volt feladata a 2016. április 25. napján 53. szám alatt benyújtott alapszakvéleménye 7. oldalán elemzett "életvitelszerű tényleges fogyasztás" megállapítása. A felperes a perben az áramváltó téves (100/5) programozása helyett a tényleges (250/5) áramváltó szerinti fogyasztás ellenértéke megállapítását és a téves programozás időszakára a helyes áramdíj megfizetését kérte. A téves programozás időszakára fizetendő 2,5-szeres áramdíjon felül az alperest fizetési kötelezettség terhelte amiatt is, mert a 2010. december 8. napja után egyáltalán nem fizetett áramdíjat. (141. számú könyvszakértői vélemény 6. oldal) A fellebbezésben kiemelt, **Név 3** műszaki szakértő által a 2008. június 13. napjától 2009. január 14. napjáig terjedő időszakra kiszámított "életvitelszerű tényleges fogyasztás" ellenértékének emiatt nem volt jelentősége. Amiatt is figyelmen kívül kell hagyni a szakértő által így kiszámított 1.500.075 Ft értéket, mert az igazságügyi műszaki szakértő szakvéleménye kiegészítésében az áramváltó téves programozását (a hibás mérés időszakát) már nem az eredeti szakvéleményében megállapított időszakban, hanem csak 2010. augusztus 6. napja 13 órájától a 2010. augusztus 18. napja 13 óra 15 percig terjedő időre határozta meg. (92. szám alatti műszaki szakértői vélemény 7. oldal) A fellebbezésben többször is kiemelt **Név 4** tanú vallomása (G 40.044/2013/14. tárgyalási jegyzőkönyv) és a kiegészített műszaki szakértői vélemény között nincs az alperes által vélt ellentmondás, mivel a tanú a szakértő által megállapítottnál hosszabb időszakban (2-3 hónap) állította a téves programozás idejét. **Név 3** szakértő alapszakvéleménye (53. szám) azon megállapítását, hogy a hibás mérés időszaka 2008. június 13. napjától 2009. január 14. napjáig terjedt (alapszakvélemény 7. oldal) korrigálta a szakvéleménye kiegészítésében, az említett, lényegesen rövidebb 12 napos időszakra. (92. szám alatti szakvélemény kiegészítés 7. oldal) A műszaki szakértő által vélt és a fellebbezésben többször is említett 1.500.075 Ft. hibás mérési időszakra eső fogyasztás ellenértékének (53. szám 7. oldal) amiatt sincs jelentősége, mert a műszaki szakértő összességében nem vállalkozott a számla korrekcióra, azaz az áramváltó téves programozása miatt ki nem számlázott összeg helyes meghatározására, szakértői kompetencia hiányában. (92. szám 8. oldal) A ki nem számlázott díjat ezért könyvszakértő határozta meg.

A fellebbezés ugyancsak iratellenesen állítja, hogy a felperes az áramváltó téves programozása, az e miatti téves számlázást követően ne küldte volna meg az alperesnek a javított számlákat. A felperes az elsőfokú eljárás során az újonnan kiállított számlákat többször, így a G. 40.058/2014/153. szám alatt is csatolta. A számlajavítás folyamatát a felperes által a G. 40.049/2012/1. szám alatti keresetlevél F / 25 szám alatti mellékleteként benyújtott, az alperes képviselőjének 2011. október 6. napján megküldött felperesi levél részletezte, így a javított számlák ismerete hiányára az alperes ok nélkül hivatkozott.

Önmagában arra az alperes helyesen hivatkozott a perorvoslati kérelmében, hogy a számlázási kötelezettség elmulasztása jogosulti késedelemnek minősül (Ptk. 302. § b) pontja), azonban ez a mulasztás - általában véve sem - érinti az ellenszolgáltatás szolgáltatás teljesítésekor való esedékessé válását. (GK 66. számú állásfoglalás I.) A perbeli esetben a javított számlák kiállítása - az említett 2011. október 6. napján kelt levélből kitűnően (1/F / 25) - már 2011. július 28. napján megtörtént, és az alperes azok alapján sem teljesített. Az ezt követő kikapcsolási felszólító (2011. október 14.) és a szolgáltatásból kizárás (2011. november 3.) tehát nem állt összefüggésben a számlák kijavításával. Ezért nem volt jogsértő az alperesi fogyasztási helyen az áramszolgáltatás megszüntetése. Ezért sem lehetett alapos az alperes beszámítási kifogása.

Az alperes megítélésével szemben a feleket terhelő együttműködési kötelezettség és az általában elvárható magatartás zsinórmértéke (Ptk. 4. § (4) bekezdése) nem zárja ki, hogy a szolgáltató felperes az igénybe vett szolgáltatásért annak díját akkor is követelje, ha arról a számláját tévesen állította ki. Nem a számla kiállítása keletkezteti az ellenszolgáltatás mértékét, hanem a közüzemi szerződés és az annak részét képező üzletszabályzat szerinti díjszabás.

Ezekre figyelemmel az Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért az alperes viselni köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. (Pp. 78. § (1) bekezdése). Ennek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2),(4),(5) bekezdései alapján az általános forgalmi adó nélküli 132.478 Ft-ban állapította meg.

A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 19090. évi XCIII. törvény (Itv.) 51. § (1) bekezdése alapján illetékmentes, mivel az ítéletábra a 2014. október 29. napján kelt Gf. II. 20.121/2010/5. szám alatti végzésével a korábbi elsőfokú ítéletet részben a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján helyezte hatályon kívül. Emiatt a fellebbező alperesnek a fellebbezési illetéket a pervesztessége ellenére sem kell viselnie.

Győr, 2019. november 20.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró